

Sous le pont: acht dansproducties in het Nieuwpoorttheater

Maart j.l. presenteerde het Gentse Nieuwpoorttheater acht dans- en bewegingsstukken onder de titel *Sous le pont*. Weerom koos dit belangrijke receptieve theater voor risico: acht voor het publiek veelal onbekende artiesten of groepen in een stad die zwom in de premières. Het is ze niet zuur opgebroken, met een totaal van 1.600 bezoekers kan men zelfs van een succes gewagen.

Er was de dernière van Lucas Vanden Abeeles tour de force *Was-sen*, het overschatte *Midi Minuit* van Pierre Droulers en Sosta Palmizi met *Il Cortile*, Italiaanse schittering waarover in de volgende Etcetera wordt bericht. De rest van het programma wordt hier besproken.

Ria De Corte mocht het gebeuren openen met de première van haar *Le Vol d'Une Vérité Têtue*. Na een tijdlang in Parijse gezelschappen te hebben gedanst, voelde zij zich rijp genoeg om solo op de planken te gaan. Voorbarig, zo zou blijken, want hoewel aan de basis van *Le Vol...* een niet onaardig idee scheen te liggen, riep de uitvoering ervan niets dan vragen en verving op. Een mens en zijn omgeving, de band tussen die twee en hoe ze zoeken naar een eigen identiteit, wordt in De Cortes choreografie weerspiegeld in het aangaan van een dansstrijd met voorwerpen als tafel, vest, ladder, spiegel, etc. Van het beloofde aftasten van elkaars eigenheid komt evenwel weinig in huis. De voorwerpen worden niet echt "tegenspelers" en je krijgt de indruk dat er in eerste instantie dansvarianties met een object waren, die pas nadien met een pseudo-filosofisch sausje werden overgoten. Met opzettelijk arm gehouden bewegingen en een gelaatsuitdrukking die doet vermoeden dat zich iets heel ernstigs afspeelde, bracht De Corte een spanningsloze voorstelling, door haar pretentie nog irritant op de koop toe.

Spanningsloos, irritant, het zijn wel de laatste woorden die je bij *De Zuil Van Volta* te binnen schieten. Deze produktie van het Bredase gezelschap De Nieuwe Danserij gaat over de energie die wordt opgewekt wanneer iemand uit de dagdagelijkse sleur stapt. Op danstechnisch vlak heeft choreografe Tamara Huilmand de perfecte gelijke van

die idee gevonden in de synchroniciteit die wordt doorbroken. Een glasheldere metamorfose waarin de wervelende dansstijl volledig gericht is op het uiten en verduidelijken van de essentie. Zeer genuanceerd worden alle mogelijke gevolgen van het non-conforme belicht en naar het einde toe wordt zelfs een zekere suspens opgebouwd. *De Zuil Van Volta* is één van die weinige produkties die erin slaagt zonder andere theatrale middelen dans tot een klare taal te maken.

Lisa Marcus en Barbara Duyfjes zorgden voor drie van de acht festivalprogramma's. Hun werk kan men omschrijven als bewegingsgerichte performance. Performance in Vlaanderen, je krijgt het maar weinig te zien. Waarom was na de drie performances voor ons een uitmaakte zaak. Heel in het kort gaat *Wet Features* (Duyfjes-Marcus) over twee meisjes die opgroeien,

Sleep Tight (Duyfjes) over de slapende mens en *Heavenly Bodies* (Marcus) over een vrouw door een UFO ontvoerd. Alledrie de voorstellingen bestonden bij gratie van "de vondst". Rijg er een heleboel aan elkaar, gebruik als snoer de vrije associatie en wandel er vervolgens fier het podium mee op. Zo ongeveer moet het recept luiden, een gerecht uit en voor interne keuken. Voorstanders hadden het over "moeilijk en complex van structuur" of "de gevoeligheid zat in heel kleine dingen". Woorden die moeten verhullen dat performance een zeer zelfingenomen uitwas is van het theater, die een begrip als mededeelzaamheid als laatste in het vaandel draagt.

Sous le Pont mag dan kwalitatief geen onverdeeld succes zijn geweest, het had alleszins de grote verdienste het publiek kennis te laten maken met een breed scala aan bewegings-theater. Een stijloverzicht, een bekend maken van het onbekende, een kans om een dansbalans op te maken. Durvers als de mensen van het Nieuwpoorttheater, dit land heeft er net iets te weinig.

Sander J. Van den Broecke

Theater programma 1 • 30 juni

• *Théâtre Sapajou*

Vermeer et Spinoza
regie: Jean Jourdheuil
en Leonard Frank

• *Compagnie Renaud Barrault*

Savannah Bay
regie: Marguerite Duras

• *Théâtre de la Tempête*

Rêves de Kafka
regie: Philippe Adrien

• *Théâtre de la Salamandre*

Les Crachats de la Lune
regie: Gildas Bourdet en
Alain Milianti

• *Théâtre du Soleil*

'L'Histoire terrible mais
inachevée de Norodom
Sihanouk'
regie: Ariane Mnouchkine

*Het Holland Festival Magazine ligt bij alle theaters en
VVV-bespreekbureaus.*

*Schriftelijk bestellen tot 17 mei met de bestelbon in het
Magazine*

Kaartenmarkt 24 mei, Stadsschouwburg, Amsterdam